

காலச் சுவடும் புதிப்புகளெனியீடாக 2017 பிசம்பரில் சுகுமாரனின் 'பரவலி' நாவல் வளெளிவந்த காலப் பகுதியிலேயே நூல்கையில் கிடதைத் திருந்தும் அதை வாசிக்கத் தொடங்குவதற்கு நானடெடுத்த காலநீட்சியின் கழிவிரக்கத்தோடேயே அதை அண்மையில் வாசித்து முடித்தனே.

இந்திய சரித்திரத்தில் மாபெரும் நிகழ்வுகளைக் கொண்டது மொகலாய அரசர்களின் ஆட்சிக் காலம். அதில் பதினேழாம் நூற்றாண்டு மிகவும் தனித்துவமானது. மிக ஆழமாய் இன்றெனினும் அக்காலப் பகுதியின் சரித்திரம் வாசகனின் அறிதலில் தவறியிருக்க வாய்ப்பில்லை. வகைஜன வாசிப்பில் பெரிதும் பசேப்பட்ட அனாரக்கலி – சலீம் காதல் அக்பர் கால சரித்திரத்தின் முக்கிய நிகழ்வாகவும் கொண்டாடப்பட்டது. தீவிர வாசகர்களின் கவனத்தையும் அக்பர் காலம் வறூகாரணங்களில் வகைவாக ஈர்த்திருந்தது. அக்பர் காலம் தொடங்கி ஜஹாங்கீர், ஷாஜகான் ஈறாக ஐந்து பரேசர்களின் ஆட்சிபற்றிய விதந்தரையில்லாத மொகலாய சரித்திரம் அதுகாலவரை எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை; கதைகளும் தோன்றியிருக்கவில்லை. அத்தகைய காலங்களில் கதை விரித்த நாவல் 'பரவலி'.

இரண்டு பாகங்களாய் 167 பக்கங்களில் அமைந்த இந் நாவலின் முதலாம் பாகம் ஷாஜகானின் ஆட்சியை மையப்படுத்தியது. அன்றைய அரசியல் நிலைபரம் விளக்கமாகும்படி அக்பர் மூத்தர்கொண்டு தொடர்ந்த பரேசர்களின் ஆட்சியும், வாழ்வும்பற்றி அளவான விவரிப்பை நாவல் கொண்டிருப்பினும், அது ஷாஜகான் - மும்தாஜின் மூத்திர காதலுக்குக் குறிப்பாய் அழுத்தம் தந்திருக்கும்.

தக்காணத்து அரசதிகாரியாயிருந்த ஷாஜகான் (அப்போது குர்ரம்) பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு அங்கயே நிஜாம் சாஹியென்ற இடத்தில் தங்கவைக்கப்படுகிறார். அரசியல் சதுரங்கத்தின் காய் நகர்த்தல்களுடன் கதை அங்கிருந்துதான் ஹிஜ்ரா பானிபட்டின் பார்வையிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. கதைசொல்லியும் அவ்வப்போது அவனை இடவெட்டி கதையை நகர்த்திச் செல்வார். எவரது பார்வையிலிருந்து கதை விரிகிறதென்ற மயக்கம் வாசகனுக்குத் தோன்றாதபடி கதையை நகர்த்தும் படபாளியின் சாதுர்யம் சிறப்பு. நாவலில் ஒரு மீள்பார்வை நிகழ்கிறபோதுதான் இந்த கதைசொல்லிகளின் மாற்றம் கிட்ட வாசகனுக்குப் புலனாகிறது.

இப்பாகம் ஷாஜகானை மையப்படுத்தியிருப்பினும் கதையைவெங்கும் நகர்த்து திரியும் பாத் திரமாயிருக்கிறான் ஷாஜகானின் அபிமானத்திற்குரிய மகளான ஜஹனாரா பகேம். அவளது விசுவாசமான பணியாளர் பானிபட்டின் நீண்டகால அரண்மனைச் சேவகத்தின் அனுபவங்கள் ஜஹனாராவின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. அவளது அரசியல் ஆர்வமும் அது குறித்த நூட்பங்களின் புரிதலுமாக இப்பாகம் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கையில், அவளது காதல் மனத்தையும் இப்பாகம் துளிவாகப் புலப்படுத்தியிருக்கும்.

அரசியலின் சிந்தும் பொய்யும் வஞ்சமும் இரண்டு பாகங்களிலுமே நிறைந்தபடியாக் கிடக்கின்றன. நிஜாம் சாஹியில் வீட்டுக் காவல்போன்ற நிலமையிலிருந்து தப்பி ஆகரா வருவதற்கான ஷாஜகானின் தந்திரத்துடன் தான் முதலாம் பாகமே தொடங்குகிறது. ஜஹாங்கிர் சுகவீனம் காரணமாய் டெல்லியில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த சமயத்தில் சகல அரசியல் சக்திகளையும் ஒன்றுதிரட்டி ஆட்சியை ஷாஜகான் கைப்பற்றுவது, சக்கரவர்த்தியாக முடிசூடுவது எல்லாமே சிபூச் சிக்கலான நிறவைறோவதில்லை.

மனங்களில் விஷமறைய மனிதர்கள் அதைபிறரில் பாய்ச்சிவிட தருணம் பார்த்தலையும் சிபூச் சிக்கலின் நிலைக் களமாகவே முதலாம் பாகம் ஆகியிருக்கிறது.

ஜஹாங்கிரின் மனைவி நூர் மஹல் ஒரு விஷமாகவே ஜஹனாராவைக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறாள். ஜஹாங்கிரை தன் காதலின் போதையுள் அடக்கி சகல அதிகாரங்களையும் தன் கையகப்படுத்தியிருந்த நூர் மஹலின் நடத்தல்களும் வறோமாதிரி இருந்திருக்க முடியாது. அதிகாரம் ஒருவரைக் கெட்டுக்கிறது என்பதும், மூழ் அதிகாரம் முற்றாகக் கெட்டுக்கிறது என்பதும் அவள் வழியிலேயே தரிசனமாகின்றது.

படபைப் பாளியின் விவரணைகளும் அவளின் இந்த இயல்பை தெளிவாய் வளிப் பட்டுத் தியபடியே இரூக்கின்றன.

‘சர்வ அதிகாரங்களையும் கையில் வதைத்திருந்த நபர் மஹலை அவர்கள் பார்த்து பல மாதங்கள் ஆகியிருந்தன. எனவே எல்லோரும் ஒருமுறை பார்த்தவிடும் ஆவலில் திரைகளை விலக்க முண்டியடித்தார்கள். அந்தச் சிறு சலசலப்பு சுவியில் விழுந்ததும் நபர் மஹல் நாகப் படம்போல தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தார்’ (பக்:49) என ஒரு இடத்தில் வரும். ஒரு அசௌகரியத்தின் வளிப் படலே ஒரு சர்ப்பத்தின் எச்சரிக்கையும் சினமும் கொள்ளுமளவான விவரணை நாவலில் உண்டு. ஜஹனாராவின் தங்கரைஷானாரா அரண்மனையிலிருந்த இன்னொரு விஷம். அவுராங்கசீப்பின் அனதைத்து வஞ்சச் செயற்பாடுகளும் உறுதுணையாயிருக்கிறவள் அவள். அவளது நடத்தலைகள், பச்சைக்கள், பார்வைகள் கிட்டிவிஷம் கக்குவனவாகவே இரூக்கின்றன. இத்தனக்கையும் மலோக ஜஹனாராவும் ஒரு கட்டத்தில் பாம்பாகத் தோற்றம் எடுத்துவிட்கிறாள், பாம்புகளின் மத்தியில் வாழ்வதில் தோற்றிய பாம்புகுணம்போல. ‘இதசை சொல்லும்போது ஜஹனாராவின் முகம் குறுதிச் சமீபமையுடன் சிவந்தது. கண்கள் விரிந்தன. கன்னக்கதுப்புகள் விரிந்து இறுகின. சினந்து நிற்கும் பாம்பின் படம்போலிருந்தது அப்போது அவள் முகம்’ என பக்கம் 15இல் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தக்காணப் படையெடுப்பில் சக்கரவர்த்தி ஷாஜகானுடன் பயணிக்கும் சூற்றத்தில் நிறைமாதக் கர்ப்பினியான அவரது மனைவி மும் தாஜும் இடம்பெற்றிருக்கிறாள். அவளது பதின்மீன்றாம் மகப்பேறு போர்க்களத்தில் தான் நிகழ்கிறது. பன்னிரண்டு பேர்களை சூலபமாகத் தாண்டிருந்தவளக்கு அப்பேறு மிகுந்த சிரமத்தலைக் கொடுத்துவிட்கிறது. மஹராஷ்டிரர்களான அவயுத்தத்தில் வன்றுகொண்டிருந்தாலும் பேற்றுக் காலத்தில் உயிரிழக்கும் மும் தாஜின் சோகம் சக்கரவர்த்தியை வெகுவாகப் பாதித்துவிடும். கிட்டிவிருந்து தாயாருக்கு அனுசரணை செய்யும் ஜஹனாராவுக்கும் அச்சோகம் பெரிது. யுத்தத்தின் வற்றியுடன் துக்கத்தையும் சூழ்ந்தபடி சக்கரவர்த்தி ஆகரா திரும்புவதுடன் நாவலின் முதலாம் பாகம் முடிவடைகிறது. அதிலிருந்து ஜஹனாராவின் பார்வையில் இரண்டாம் பாகம் விரிகிறது. அவளக்கு மதம் சார்ந்த தெளிவுகள் ஏற்படும்பதும், தன் சகோதரன் தாராஷிக்கோ போலவே காபிரியா சப்பி மாரக்கத்தலை ஏற்றுக்கொள்வதும் லாம் இப்பாகத்திலேயே விரிவான பச்சுபொருளாகின்றன. கவிதையாய் இயங்கும் அவளது மனத்தின் மனைமையும் மனைமையும் இப்பாகத்திலேயே அதிகமும் வளிப் படுகின்றன. அவள் எழுதிய பதிவுகளினது ஆதாரத்தில் அப்பகுதி மிக அவதானமாகக் கட்டியெழுப்பப்படுகையில் அசாதாரண கவனம் படபைப் பாளியால் மறிகொள்ளப்பட்டது இரூப்பத்தை அவதானிக்க முடியும்.

ஷாஜகானின் சுகவீனம், தாராஷிக்கோ முடிக் குரியவனாக அங்கீகாரமாகுதல், அவுராங்கசீப்பின் எழுச்சி, சூயா மற்றும் மூராத் ஆகியோர்களையும் தன்பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டு அவன் தொடக்கம் போர், அப்போரை சக்கரவர்த்தி சார்பில் எதிர்கொள்ள தாராஷிக்கோ தலமையில் சின்ற அரசு தரப்புப் படையினர்க்கு விளைந்த பயங்கரமான தோல்வி, பின்வாங்கும் தாரா தொடர்ந்து நிகழ்ந்த சாமுவார்போர்க்களத்தில் கதையாதல், அவளது கொலப்பாடு, கொலையின் கொடூரம், இறுதியில் அவுராங்கசீப் சக்கரவர்த்தியாய் முடிசெய்துவதனை அனதைத்தும் சரித்திரத்தலை மீறாத நிகழ்வுகளாக துரோகத்தலை விவரிக்கும் நாவலில் மிகவும் காத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டதுள்ளன.

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 08 November 2019 09:11 - Last Updated Friday, 08 November 2019 09:25

ஆனால் அதில் காணாமல் போகும் பகுதி அவுரங்கீ ப்பின் காலத்திலும் ஜஹனாரா வகித்த வலுவான அரசியல் பாத்திரம் . தனது பாட்டியான நபர் மஹலவைவிடவும் அதி வல்லமை வாய்ந்த அரசதிகாரியாக விளங்கிய ஜஹனாராவாக அவள் நாவலில் இல்லை. சகோதரர்களாக கிடையிலான வறற்றுமகையையும் பொறாமையினையும் களவைதற் காக சாமராஜ்யத்தையே நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றை சகோதரர்களிடம் ஒப்படைக்கும் ஒரு திட்டத்தையும் அவள் ஒருபோது சமர்ப்பிக்கிறாள் . வரலாற்றில் அது முக்கியமான ஒரு பகுதி. அதை அவுரங்கீ ப் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க, நாவலுமே அதை இலகுவாகக் கடந்து போய் விடுகிறது. தன்னையே வரலாற்று நாவல் அல்லவெனச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு நபரில் இவ் விடயத்துக்களைப் பொருட்படுத்துவதே வேண்டியதும் இல்லாததான .

ஷாஜகானின் சிறப்பிடப்பும் , ஒன்பதாண்டுகள் நெடிய வீட்டிற்கு காவலும் , ஜஹனாரா தன் அரசியல் அதிகாரங்களையெல்லாம் உதறித் தந்ததையின் இறுதிவரை உடனிருந்து உதவாவதும் , ஷாஜகானின் மரணமும் நாவலில் அதிர்வெழும்படி சொல்லப்பட் பிருக்கும் . தொடர்ந்து நிகழ்வதை சரித்திரத்தில் சோகத்தால் எழுதப்பட் பிருக்கின்றன . கல்வி களை விகளில் கலகங்களில் கவிதையில் ஆன்ம விசாரத்திலென தனது துறைகளை மொகலாக சரித்திரத்தில் எந்த அரசுகூலப் பண்ணுக்கும் முடிந்திராத உன்னதவிடத்தை அடைந்திருந்த ஜஹனாரா சகலவற்றிலிருந்தும் ஒதுங்கி தனியனாய் வாழ்ந்து மடிகிறாள் . அவ்வாறொரு முடிவு நேர்ந்திருக்கக் கூடாதனெவ்வே வாசக மனம் ஏங்குகிறது. வாசிப்பின் பின்னும் நினைவுகளில் இருந்துகொண்டு வாசகனைப் பெருவலி செய்கிறது.

நதிகளின் சமீபத்திலுள்ள தில்லி ஆக்ரா அரண்மனைகளில் இரவிலும் வெப்பம் தகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமைபர் கூடும்புத்தில் வேறுகூல ஆண் கலப்பு ஏற்பட்டவிடக் கூடாது என்பதற்காக அரண்மனைப் பண்டிர் மணம் செய்வது அக்பர் காலத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பதால் மணமாகாத அரசுகூலப் பண்டிகளின் காமத்தின் வெம்மைகளை நெழுவதாகவே அரண்மனை இருந்திருக்க முடியும் . மஹர்ரூனின் சாவின் கதை அதற்கொரு சின்ன உதாரணம் . அரண்மனையில் விளந்த வெம்மையின் மீலத்ததை இங்கிருந்தே காணவேண்டும் . இரவில் அதீத குளிரினதும் , பகலில் கடு வெப்பத்தினதும் வதப்பில் சமீபமும் மனிதரும் வதப்படும் தட்ப வெப்ப நிலை வரணிப்பு நாவலில் கரிஷ்ம ருது சர்க்கம் மட்டும் கொண்ட இன்னொரு ருது சம ஹார்மாகவே இருக்கிறது.

இருள் பகலிலும் உறந்ததுகிடப்பதாய்த் தோன்றும் நாட்களின் இரவுகள் தில்லி, ஆக்ரா அரண்மனைகளில் எப்படி இருந்திருக்கும் ? முகலாய சாமராஜ்யத்தின் அழிவு அந்த இருண்மையைக் குள்ளிருந்தே பிறக்கிறது. பகவைகள்கூலான யுத்தங்களில் வெற்றிகளைக் குவித்த பரேசு, சோதரச் சண்டைகளால் அழிந்தே போகிறது. தமைபர் வமிசத்தின் ஆட்சியதிகாரம் தன் காலத்தில் அழிந்துபோக காரணமாகின்றான் அவுரங்கீ ப் . அதன் வலி ஜஹனாராவைக் கூட மட்டும் இல்லை, வாசகன்கூடும் பெருவலியாய் ச்சேர்கிறது. அதனால் நாவலும் பொருத்தமாக 'பெருவலி' ஆயிற்று.

தெரிந்த வரலாற்றில் தெரியாத ஊட்கள் வழிகட்டமந்தது வாசிப்பின் பின்னரும் துயர்ப்படுத்தும இந் நாவல் , பின்னரையில் சொல்லப்படவதுபோல் சமகால அரசியலில் எங்கே பொருந்துமென்று புள்ளி வைத்ததுபோல் சொல்ல இயலவில்லை. சமீபச் சியும் , அதிகாரத்துக்கான யுத்தங்களும் கொடுமைகளும் வரலாற்றில் எங்கேதான் இருக்கவில்லையென இது குறித்து சமாதானம் தான் பட்டகக் கொள்ள வேண்டும் .

